

از گرفتاری طاقّت فرسا و سختی بلا و از نگون بختی، سرنوشت بد (یا قضاوت نادرست) و شادکامی دشمنان، به الله پناه ببرید.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَشَوْءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»: «از گرفتاری طاقّت فرسا و سختی بلا و نگون بختی، سرنوشت بد (یا قضاوت نادرست) و شادکامی دشمنان، به الله پناه ببرید». و در روایتی آمده که سفیان - یکی از راویان - می گوید: شک دارم که یکی از این چهار مورد را من افزوده باشم.
[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث از مصادیق جوامع الکلم (سخنان کوتاه و پر محتوا) می باشد چراکه رسول الله صلی الله علیه وسلم از چهار مورد به الله پناه می برد که چون بنده از آنها سالم بماند، دنیا و آخرتش سالم می ماند؛ و این همان فلاح و رستگاری بزرگ می باشد. و این چهار امر عبارتند از: «مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ» یعنی شدت بلا و مصیبت؛ چون وقتی بلا و مصیبت شدت بیابد، انسان مطمئن نیست که به تنگ نیاید و در برابر تقدیرات الهی زبان به بدی و اعتراض نگشاید؛ مواردی که اگر مرتکب شود، در دنیا و آخرت زیانکار خواهد بود. «وَدَرَكِ الشَّقَاءِ»؛ یعنی نگون بختی و بدبختی و شقاوت؛ و عام بوده و شامل شقاوت اخروی با وارد شدن به دوزخ می شود؛ چون شقاوتی است که خوشحالی به دنبال ندارد؛ بر خلاف شقاوت دنیوی که روزها در گردش اند و روزی به نفع انسان است که از آن خوشحال می باشد و روزی علیه او می باشد که از آن رنج می کشد. «وَشَوْءِ الْقَضَاءِ»؛ و از مواردی که برای بنده مقدر شده و او را خوشحال نمی کند؛ و این نیز عام بوده و همه ی امور دنیا را شامل می شود؛ از مال و فرزند گرفته تا صحت و سلامتی و همسر و سایر موارد؛ و همچنین شامل امور آخرت و معاد می شود. و مراد از «قضاء» در اینجا، آنچه نسبت به انسان رخ می دهد می باشد، وگرنه قضای الهی و حکم او سراسر خیر است. «وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»؛ این مساله بر روی انسان تاثیر می گذارد که ببیند دشمنش به خاطر مصیبتی خوشحال است که دامن او را گرفته است؛ و این شامل دشمن دینی و دشمن دنیوی می شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6040>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

